

חוט של חסד

הגליון לכלל בית יהודי | בנשיאות הררה"צ שלום ארוש שליט"א פרשתו **וּאֵרָא** | כו' טבת תשע"ח (13/01/18) | גליון 552

הדרך לגאולה השלימה

האמונה, וצריכים לשוב ולהתבונן בעוון הבכיינות שהוא המונע העיקרי של הגאולה הפרטית והכללית:

אנשים אומרים: 'יש הרבה צרות'. ואכן שומעים על צרות בלי סוף: מחלות גוף ונפש, עיכובי זיווגים ופרי בטן, ילדים שיוּרדים מהדרך, יתומים ואלמנות, חובות, סכסוכים ומריבות, אבטלה ועוני, ועוד ועוד, וישנם כאלה שאצלם כל הצרות באות ביחד, "צרות בצרות". ואכן כל אלה צודקים: יש להם צרות, הם בבעיה. הם אומרים: "אני לא מתכבין, זו פשוט המציאות, המציאות קשה מאוד..."

במציאות הם צודקים, הבעיות קשות. אבל השאלה עכשיו היא לא על המציאות, השאלה היא איך לפתור את הבעיות, איך לצאת מהצרות. ובוודאי, איך לא להגביר את הצרות. השאלה היא האם אתה רוצה לפתור את הבעיות או להישאר אִתָּן. אם אתה רוצה להישאר צודק, תדע לך, ותדעי לך, שאתם מחליטים להישאר עם הצרות שלכם עד מאה ועשרים ואולי אף להגביר אותן, ואין אף אחד בעולם שיכול לעזור לכם.

תצדיק את ה' ותגאל

אבל אם אתם רוצים לצאת מהצרות, אז תזכרו טוב, שכמו שאתם מרגישים שאתם צודקים, כך תאמינו שגם ה' צודק, כי ה' צדיק. צדיק וצודק זה דבר אחד. וכאשר אתה בוחר להסתכל רק על זה שאתה צודק, אתה למעשה בוחר להסתכל על הקב"ה כאלו הוא יתברך ח"ו אינו צדיק. כמו שמספרת הגמרא על רב הונא שהוחמצו לו ארבע מאות חביות יין והפסיד סכום כסף עצום, באו חכמים ורמזו לו לעשות תשובה, אך רב הונא הצדיק את עצמו ואמר: 'וכי אני חשוד בעיניכם?' ענו לו חכמים: 'וכי הקדוש ברוך הוא חשוד בעינינו...?' כי כאשר אדם מצדיק את עצמו - הוא למעשה מאשים את ה' וכביכול

גאולה שלימה. ואנו צריכים ללמוד ולהתבונן במהלך גאולת מצריים כדי שהגאולה של דורנו תהיה באמת גאולה שלימה, שניגאל בפנימיות מהכפירות ומהבכיינות ונזכה לדעת האמונה.

גלות והגאולה בדורנו

וזו עיקר המשימה בדורנו: להאמין בדעת של הגאולה, להתחבר עם הדעת של הצדיקים, ועל ידי זה להיגאל. כי בדורנו אין שעבוד מלכויות וכל היהודים, גם בארץ וגם בחו"ל, חיים פחות או יותר בשלווה וברגיעה, הרבה יותר מאשר בכל הדורות שבהם היו היהודים בכל מקום למרמס ולהשפלה והיו מטרה לכל צר ואויב. וכן בדורנו יש שפע ורווחה כלכלית שהעניי שבעניים שבדור שלנו - יש לו דברים שלא היו לעשירים ביותר לפני כמה עשרות שנים: מים בברזים, שירותים בבית, אור וחשמל, מכונת כביסה תנור מזגן ומקרר, הנסיעות היום קלות מהירות ומפנקות. ובכל זאת אנשים שבורים מיואשים ועצובים - מדוע?

כי היום עיקר הגלות היא גלות הדעת - אנשים שיש להם הכול ואין להם כלום; אנשים עשירים כקורח, שהם שבורים ומדוכאים ולא רוצים לחיות. והכול בגלל החיסרון באמונה, כי בלי אמונה העולם הזה הוא גיהנום, ועם אמונה גם הצרות והייסורים הגדולים ביותר - נעימים ומתוקים, כפשוטו. חייבים להכניס טוב לראש שאין שתי אפשרויות. יש דרך אחת ויחידה אל האושר והיא דרך האמונה, אין דרך עוקפת ואין דרך קיצור.

אל תהיה צודק תהיה חכם

לכן צריכים לשוב ולהתבונן ביסודות

"לא מבין כלום, רק מאמין שהכול לטובה". האמונה היא דווקא כשלא מבינים כלום, לא רואים שום טובה בעיניים, רואים שיש כאן מהלך אלוהי, ומאמינים שה' כולו טוב.

מי שאכן מאמין בזה בלב שלם - אין לו שום צרות והוא חי בגן עדן. אבל גם מי שרחוק מלחיות את האמונה הזאת בלבד, והוא עדיין מרגיש צרות,

צער, וקשיים - גם עליו מוטל להקשיב לצדיקים שחיים את האמונה, ולציית להם בתמימות, ולמרות שהוא לא רואה את הטובה, עליו להאמין שיש כאן טוב ולהודות לה' בלי שום שכל, בלי שום הבנה, ובלי שום הרגשה; ועם התודות נבנית הדעת וגדלה, בכל תודה ותודה מתחזקת האמונה - עד שבאמת באים לאמונה השלימה והצרות מתבטלות לגמרי!

מקשיבים לגואל ונגאליים

יוצא שהדבר הגרוע מכול הוא לדחות את הגואל בידיים ולומר לו: "יש לי צרות - אני לא יכול להקשיב לך, אני לא יכול לקבל את דבריך... יש לי בעיות וקשיים - אני לא יכול להתבטל...", וזה מה שקרה לעם ישראל, כמו שכתוב: "ולא שמעו אל משה, מקוצר רוח ומעבודה קשה". 'לא שמעו' פירושו 'לא קיבלו'. הם נשאר עם הצרות שלהם ועם הקושיות שלהם.

הם אמרו למשה: "מה אתה רוצה מאתנו? תראה מה עובר עלינו, עם כאלה צרות איך אנחנו יכולים להאמין שיהיה טוב ושתהיה גאולה?" הם לא יכלו להקשיב לצדיקים ולהתחבר עם המהלך של פנימיות הגאולה שהיא התחברות לדעת האמונה - לכן הגאולה לא הייתה יכולה להיות

מהלך הגאולה של בני ישראל מתקדם. הגואל מגיע בחסדי ה' והעם מאמין ומצפה לישועות. אך בסוף הפרשה הקודמת חלה נסיגה. השעבוד נעשה כבד יותר ומגיע ל"שיא של כל הזמנים". ובני ישראל נופלים לייאוש ולתרעומת. וזו בדיוק ההזדמנות להסביר לבני ישראל מהי גאולה באמת.

בני ישראל חושבים שגאולה זו הפסקת השעבוד ויציאה ממצרים; אך לא כן הדבר, גאולה היא דעת של אמונה, כי רק זו חירות הנפש באמת. כמו שאומרים בשם הצדיקים שגאולה היא לא להוציא את עם ישראל מהגלות, אלא להוציא את הגלות מעם ישראל.

לכן בתחילת הפרשה נותן לנו הקב"ה "שיעור באמונה" ומספר לנו על אמונת האבות הקדושים, שהאמינו בהבטחות של ה' למרות שלא ראו את קיום ההבטחות - וכך מוטל על בני ישראל להאמין בגאולה למרות שהשעבוד הולך וגובר, כי דווקא זו הדרך להיגאל באמת: להאמין דווקא מתוך הצרות, ומתוך החושך, ומתוך התגברות השעבוד, ומתוך זה שבכלל לא רואים את הטובה.

השאלה אינה שאלה

כבר עשרות בשנים שמוכים אותי משמים לדבר עם בני ישראל דיבורים של אמונה, ובכל פעם חוזרת אותה השאלה: הכול טוב ויפה, אבל איך אני יכול להאמין בה' ולהאמין שהכול לטובה עם צרות כאלה ועם בעיות כאלה...? אך יש לדעת ששאלה זו אינה שאלה כלל, כי בשום מקום לא כתוב שצריכים להאמין בה' רק כאשר הכול הולך 'חלק'; אם הכול טוב ואם אתה מבין שהכול טוב - מה החכמה? מה יש להאמין?; אדרבא, עיקר מצוות האמונה היא להאמין בה' מתוך קשיים ובעיות, מתוך ההקשות. לכן האמונה מתחילה מכך שרשים:

לכן האמונה מתחילה מכך שרשים:

המשך בעמוד 3

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום ד' בירושלים ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13 שייעור קבוע בהלכה בשעה 20:30 ולאחרי"כ שייעור ראש הישיבה בשעה 21:00 יום ה' בהוליוווד (שכ" תל ניבורים) 21:30 רח' המעפילים פינת המצודה ב"ב ע"ש הללי א"י</p>	<p>יום ב' כה טבת (15/01/2018) צדקת - פריז לפריטים www.torah-box.com</p>	<p>יום א' כו' טבת (14/01/2018) ירושלים והסביבה ב"כ אחוזה רח' דווגה 34 שכונת גילה בשעה: 20:30</p>
--	--	--

לפרטים ולהזמנת שייעורים: 0527611100

פנינים חסידות ברסלב

הבכורים ורבי אברהם בר נחמן שהיה זקנו קרא בדבריו שהיה מדבר עם כל אחד לפי ערכו ולא דבר גבוהה אם אנשים שלא בר הכי היו, ואדבוא לאנשים שקטנים בעמלה היה יורד למדרגת סלדב תמך סלעד סלחזק סבדרתם ס הם. (שיש"ק ה - קפג)

דברי רבנו ז"ל כל דברי גחלי אש יורדים עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת ועולים למעלה משמי השמים, מי יעד שבתם, מי יספר נוראות גדלתם אין דגמטם. (לקוטי-הלכות הלכות ברפת הרי"ם, ד.)

א ב ש ל חיים

- ☆ עצבות תשך הפניה.
- ☆ כל עבה מכניסה פניה אדם, וביותר העצרות הקשורות לנאוף.
- ☆ שעה ביום – כפורים; כל היום – פורים.
- ☆ אדם יכל לצאת מכל הכפירות אם ירגיל עצמו לומר על הכל תוך התורה.
- ☆ מי שמעבד את חמקתו לשלף האמונה, נצול מכל הכפירות.
- ☆ גוגנים ושרים פשוטים של אמונה הם פח גדול קננד כל הכפירות.

הבכורים והאמונה, כי הכל אחד, כי על ידי אמונה, עוברים על כל החכמות הנמשכן מחלל הפני, שזה בחינת קדושת בכורים, כי האמונה היא הבכורה, כי על ידה באים כל התולדות וממנה עיקר התחדשות המוחין, כי היא עיקר החיים, כמ"ש (משלי ט"ז), "באור פני מלך חיים".

ועל ידי אמונת חידוש העולם, שמאמינים בחידוש העולם, שהשם יתברך ברא הכל כרצונו יש מאין המוחלט אחר העדר הגמור, מכניעים קליפת פרעה ויוצאים מכל הגלויות, כי האמונה מפחה חיים בכל קומת האדם, מחודשת אותו לגמרי, שזה נקרא אמונת חידוש העולם, שהאדם מאמין שכמו שהוא יתברך חידש את העולם יש מאין המוחלט, כמו כן הוא מחדש גם אתה בטובו בכל יום תמידי מעשה בראשית, ויכול הכל בין רגע להשתנות לטובה, והוא יכול בכל עת להגיע לידיעה והכרה חדשה באלוקותו.

זה שסיפר הכתוב במופת מצרים "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ" (שמות ח) להורות על ההשגחה הפרטית המחיה את האדם ומוציאה אותו ממשלת פרעה ומצרים שהם בחינת הסתרת הידיעה כי פרעה אותיות העורף שעל כן אמר הכתוב "בבעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ" (שם) ולית אתר פניי מיניה.

היא כאמור מבחינת 'עתיק' שהוא כנגד היסוד הפשוט, לכן היא מתגדת לאמונה הפשוטה, האמונה האומרת שכל הפעולות המשתנות משתלשלות מהאחד הפשוט.

לכן, על פי האמת, אי אפשר לצאת מצרים כי אם על ידי התגלות ההשגחה, כמו שהיה בשעת יציאת מצרים, שגילה השם יתברך השגחתו בעולם בהתגלות גדול מאד, כי עשה עמו אותות ונורות, וכל עיקר קשיות וכבדות הלב של כל אדם שנבדק בו הכפירות מקורו בחלל הפני, שהרי, שבביל לברוא את העולם, הקב"ה עשה חלל שהיה פנוי כביכול מאלוקותו, ושושש הכפירה נמשך ממותו חלל, מאותו מקום ממנו שילק הבורא אלוקותו כדי שיוכל לברוא את העולם, ומשה אחיות פרעה, כי יש כפירות שבאים מחמת חכמות חיצוניות, וכפירות אלו הם בחינת גלות ויון ואדום, ואלו כפירות שאפשר יחסית בנקל לצאת מהם, מספיק ללמוד תורה וכל הכפירות מתיישבות, כי על ידי הלימוד מתבטלן כל הכפירות (אמונה יא), אבל הכפירות הבאות מחלל הפני לא מתיישבות כי אם על ידי אמונה, שהיא בחינת שתיקה, ולא על ידי לימוד שעניינו דיבור.

ועל כן בפרשיות הפילין העוסקות ביציאת מצרים, מדברים מקדושת

פרעה

על פרעה מלך מצרים כותב רבי יעקב אביחצירא זצ"ל בספרו מחשוף הלבן, שהוא כנגד הכתר דקליפה, והוא הראש לכל ארבעת הגלויות, כי יש ארבע גלויות, והם גלות בבל, פרס, יוון ואדום, הנרמזים בבראשית במיילם, תהו, ובהו, וחושך, ותהום, והם כנגד ארבע אותיות שם הויה, אך גלות מצרים היא כנגד קוצא דאדא יוד, כנגד עתיק, ולכן היא שורש הגלויות, ולכן, כל הרשעים הכופרים שהיו במשך ההיסטוריה, לא מגיעים לקרסוליים של פרעה, שהוא התנים הגדול הרובץ על יארוהי בכוחי ועוצם יד,

ותלמידיו שבכל דור כחשו בה, ויאמרו לא הוא, כי ממנו משתלשלות כל הגלויות, הכלליות והפרטיות, כי כל שעבר על ישראל כעם עובר לאדם משך חיי שעל זה אמר דוד "כל משברך וגלויותך עלי עברו" ושורש כל הגלויות היא הכפירה, כי פרעה כופר גדול היה, ולכן החציץ פנוי ואמר מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל, לא ידעתי את ה', והכפירה היא שמולידה באדם גאוה הבאה מיסוד האש, ופטפטנות הבאה מיסוד הרוח, ונאוה הבאה מיסוד המים, ועצבות ועצלות הבאים מיסוד העפר, כי הכפירה

שׁו"ת של חסד

תשובה זו נכתבה לענין האברך היקר המסולא בפז והמדוכא בייסורים שנפטר בדמי ימיו בשבוע שעבר, מן המיוחדים בשיבתנו הקדושה – ישיבת "חוט של חסד" פניה"ק ירושלים תובב"א, הרב יוסף רפאל בן אריה וכוכבה זצ"ל למשפחת לבנון.

יה"ר שיקים ככולנו הפסוק [ישעיה כ"ה, ח'] "בלע המות לנצח, ומחה ה' – א-לוקים דמעה מעל כל פנים".

נשאלתי אודות אבלים שאין באפשרותם להביא מנין אנשים לביתם לתפילת שחרית במהלך שבעת ימי האבלות ולכן הולכים להתפלל בבית הכנסת, מה הדין לגבי אמירת תחנון ונפילת אפים בבית הכנסת?

תשובה

א. האם אומרים תחנון בבית האבל

לגבי עצם מצות נפילת אפים ותחנון, כותב שו"ת משפטי עוזיאל [כרך ג' א"ח סי' י"א] ז"ל: "עיקר נפילת אפים הוא רשות ולא חובה [טור א"ח סי' קל"א משם רב נטרונאי גאון], אולם אפ"י שהיא רשות, הואיל וקבועה קדמונית בסדר התפלה של שחרית ומנחה, נעשית כחובה מטעם המנחה, והרי היא כתפלת ערבית שאע"פ שקיי"ל להלכה שהיא רשות [ברכות כ"ז ע"ב], ואע"פ כן שאין לבטלה מטעם מצוה [שם כ"ז ע"ב] 'תפילת השחר', טור ו"ב א"ח סי' קל"א], והוא הדין לנפילת אפים – הרי היא מצות מנהג של 'לא תטוש תורת אמוך' [משלי א', ח' ו'כ"].

ונחלקו הפוסקים האם בבית האבל, המתפללים נופלים על פניהם ואומרים תחנון (על אף שהאבל עצמו לרוב הפוסקים אינו נופל על אפיו ואינו אומר תחנון, כמו שיוצא להלן).

א) הטור [א"ח סי' קל"א] פוסק שהמתפללים כן נופלים על פניהם, וז"ל: "ונופלים על פניהם בבית האבל ואין נופלים בבית החתן". כך גם פוסק הרב"ש בתשבו"ש [סי' תי"ג] בשם רב שירא גאון, וז"ל: "וכן בבית האבל

אמירת תחנון ונפילת אפים בבית הכנסת כשהאבל מתפלל שם – ח"א

דין המושג ע"י בית הוראה "חוט של חסד" מאת הרה"ג ר' אלחנן שלום אלגרווד שליט"א ר"כ הוראה ודומ"צ דק"ק "חוט של חסד" ודין בביה"ד "משפט וחסד"

ענין ולא 'תחנון' כמו שכותב הרד"א וכן הוא המנהג? דב'תחנון' ו'למנצח' ו'תפלה לדוד' לא שייך טעמא דנפילת אפים? ואפשר לומר שכונת הרב בעל הלבוש לומר, דבנפילת אפים אין צורך לטעם 'משום דאיתקש לחג' דמפני טעם אחר אין לאמרו. וזוהי יתיישב איך הרב בעל הלבוש כתב טעם אחר ולא פנה אל טעם שבלי הלקט אפילו להזכירו, אלא שלא כתב טעם זה אלא לומר דנפילת אפים איכא טעמא אחרת, אבל טעם שבלי הלקט דאיתקש לחג אצטרך לשלא יאמרו 'תחנון' ו'למנצח' ומזמור 'תפילה לדוד'. ואפשר ג"כ דלפי טעם הלבוש אומרים 'תחנון' ו'למנצח". ואף הבגדי ישע [סי' קל"א ס"ד] מביא להדיא שבאבל יש שני טעמים – הטעם של הלבוש והטעם של שיבולי הלקט, ולא פליגי, וז"ל: "באבל יש ב' טעמים: חדא הנ"ל, כי באבל הדין מתוחה, על כן שלא להגביר כחה כנ"ל אין נופלין; ועוד דאיתקש אבל לחג. והטעם בחתן ובמילה: מפני ששרוין בשמחה ועת התעוררות ומידת הרחמים כמו בשבת וי"ט, לכך אין נופלין שלא לעורר מידת הדין בעת הרחמים".

לא מתפלל עמהם – כל שנמצא בבית או שבבית זה היה המת אין אומרים שם תחנון [שולחן הטהור א"ח סי' קל"א ס"י].

ב. הטעם שאומרים תחנון בבית האבל לשיטת שיבולי הלקט וסייעתו

א) שיבולי הלקט [ענין תפילה סי' ל] מביא מדוע אין אומרים תחנון בבית האבל, וז"ל: "בבית האבל אין נופלין על פניהם משום דאיתקש לחג דכתיב [עמוס ח', י'] 'הכפתי חגיכם לאבל' הלכך אין אומרים ויודו ותחנונים בבית האבל', והב"י [א"ח סי' קל"א ס"ג] מביא את טעמו של שבולי הלקט.

ב) הלבוש [שם ס"ד] מוסיף טעם אחר, ומסביר את החילוק בין אבל לבין חתן, וז"ל: "ונהגו שלא ליפול על פניהם וגם שלא לומר מזמור התחנון לא בבית האבל ולא בבית החתן אפילו כשיש שם ספר תורה, ולא בבית הכנסת ביום שיש בו מילה, ולא כשיש שם חתן בבית הכנסת. ונ"ל שאין ככולם טעם אחד, כי הטעם בבית האבל – כטעם שאין נפילת אפים בלילה שלא להגביר כח הדין ח"ו כי האבל כבר מדת הדין מתוח כנגדו והיו כמו קיפוז ח"ו, והטעם בחתן ובמילה – מפני ששרוין בשמחה ועת התעוררות מידת הרחמים כמו בשבת וי"ט".

כנסת הגדולה [שם הגה"י אות י"ד] תמה על הלבוש מדוע הוצרך להביא טעם אחר מהשיבולי לקט, ומתוך שאינו חולק אלא רוצה לומר שיש טעם אחר לכך שאין נפילת אפים בבית האבל, וז"ל: "שטה י"ט: בבית האבל אין נופלין על פניהם משום דאיתקש לחג וכו'. נ"ב: בספר הלבוש כתב הטעם שאין נופלים על פניהם בבית האבל, כטעם שאין נפילת אפים בלילה שלא להגביר מדת הדין ח"ו, כי האבל כבר מדת הדין מתוחה כנגדו כמו קוצץ ח"ו. ע"כ.

'למנצח' ו'תפלה לדוד' הטה אלקי אזנך

בשבוע הבא א"י, נמשיך את התשובה ונדון בשיטות הפוסקים השונות בינידון השאלה.

פדה בשלום נפשי

לכבוד יומא הדילולא כד טבת רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל

ביזכות מה?

התמיהה זו נשאלה ונשאלת עד היום. גם אל רבי יהודה-לייב רבה של העיר ינוביץ, אחיו של רבי שניאור-זלמן מלאדי הגיע אותה שאלה מפני מה זכו הוריהם לבנים כאלה צדיקים וגאונים. השיב רבי יהודה-לייב: "זה ביזכות אמנו, שהייתה בעלת מסירות-נפש על תורה ויראת-שמים". וסיפר: "פעם אחת, כשחזר אבינו ממסע

בעצמו ולתדהמתו גילה, כי בעצם לא הגיע במידותיו הטובות למדרגה רמה יותר מזו של בעלי-החיים.

מסקנה זו חדרה עמוק ללבו והוא החליט ללמוד את תורת חסידות תב"ד והפך לחסיד.

ראש השנה לחסידות

כאשר באו אנשי המשטרה הרוסית לאסור את רבי שניאור-זלמן מלאדי, בחול-המועד

מטיח כלפיו שאינו צדיק ח"ו. ואז מידת הדין תובעת את כבוד ה' ותובעת להצדיק את ה', ואז הצרות רק מתגברות, והכול נסגר לבן אדם והוא מאבד את כל האושר ואת שמחת החיים.

והתורפה היחידה והתשובה הגדולה ביותר היא פשוט לחזור להאמין שה' צדיק, להצדיק את ה', להאמין שה' טוב וכל מה שהוא עושה זה רק טוב. לא להבין, רק להאמין! אל תנסה להבין, כי אתה לא תבין בשכל המוגבל שלך את הטוב האינסופי של הבורא, אבל תאמין בצדיקים שמלמדים את דרך האמונה, ותגיד תודה על מה שנראה בעיניך כרע – ועל ידי זה אתה מצדיק את ה', ובזה אתה מסיר מעליך את כל הדינים ומעורר על עצמך רחמים עצומים, ובודאי תיושע בגשמיות וברוחניות.

לא נמאס לך?

אנשים יכולים לתמוה עלי, למה אני חוזר על עצמי שוב ושוב, כבר שמענו שכול לטובה ושעל ידי התודה מתבטלות הצרות. אך באמת לא עלי התמיהה. התמיהה הגדולה היא על אותם בכינים, שהם אלה שחוזרים על עצמם שוב ושוב. הם רואים שלמרות כל הבכינות – הם לא פתרו את הגברו, ובכל זאת לא נמאס להם לחזור על התלונות ועל הבכיות שלהם שוב ושוב.

ובאמת אני לא חוזר על עצמי כלל, כי אולי אצל חלק מהקוראים הדברים האלה נראים כחזרה על מה שכבר נכתב בעבר, אבל אצלי הדברים האלה הם חדשים ממש, כי את האמונה צריכים לחדש בכל יום, "בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים", "חדשים לבקרים רבה אמונתך".

וגם אם זו אכן חזרה – שווה לי לחזור על עצמי בשביל קורא אחד שיתעורר להבין עד כמה הוא מוזיק לעצמו עם הבכינות שלו, שיבין מה הוא עושה לעצמו, ויתעורר לעזוב את דרך הבכינות המובילה לאובדן, ולהתחיל ללכת בדרך האמונה, התודה והישועות, שהיא ורק היא הדרך לפתור את כל הבעיות ולהגיע לרוקח ולשמחה ולחיים של משמעות, לאושר ולשמחה ולחיים של משמעות, לאושר והדרגה הגאולה השלימה.

ואם היו כאלה נותנים שבח והודיה תמיד לה' יתברך על הטוב ועל הרע, בודאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי וכבר הייתה גאולה שלימה.

את life ואת אהבה לכל בית ישראל.

נא להתפלל לרפואת משה בן אידה, גילה בת ציפוריה. שרה לאה בת יוכבד מיכל. להבדיל לע"י שמרית תמר בת מרים, ארז רפאל בן כוככא ז"ל

המויעד ל"מורדים במלכות" בתנאים קשים מנשוא, אך כשהבחינו החוקרים כי מדובר באיש קדוש, העבירו אותו לתא אחר כשהתנאים בו היו נוחים יותר מקודמו. לאחר חקירה ממושכת וישיבה בבית המעצר חמישים ושלושה ימים, נוכחו שרי המלוכה שחקרו בעצמם את הרבי, כי פעל ביושר לבב ובנקיין כפיים, וחתמו על כתב השיחרור.

ביום שחרורו - י"ט כסליו תקנ"ט, נגלו אל שם האדמו"ר הזקן רבותיו הבעל של טוב והמגיד ממעזריטש וסיפרו לו כי הסיבה למאסרו היא מפני שמפרסם חסידות ברבים, כולל גם עניינים כמוסים שבתורת הסוד, על אף שכבוד אלוקים הצנע דבר. כאשר שאל אדמו"ר הזקן את רבותיו אם יפסיק מעתה לפרסם את תורת החסידות, אמרו לו הבעש"ט והמגיד כי להפוך מעכשיו שכבר נפסק בשמים כי מותר לו להפיץ חסידות ברבים, הרי ימשך ויתגבר בהפצת לימוד החסידות. ומכאן המקור לשם חג הגאולה- ראש השנה לחסידות שחל ב"ט כסלו.

עצת צדיק מבצעים מיד

המגיד ממזריטש נסע פעם אחת עם תלמידיו והם התאכסנו באכסניה יהודית. בעל האכסניה פנה אל המגיד וביקש את עצתו בשאלה אם כדאי לו לעזוב אכסניה זו, שמחירי החכירה שלה התייקר מאוד, ולעבור לאכסניה שמעבר לנהר. הפנה אותו המגיד אל תלמידו רבי שניאור-זלמן ואמר: "הוא חכם נפלא".

כששמע רבי שניאור-זלמן את פרטי העניין המליץ לבעל האכסניה לעבור לאכסניה השנייה ובירכו בברכת "משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה". בבוקר ראה רבי שניאור-זלמן כי האכסניה ריקה וכי בעל-הבית עומד ליד עגלות טעונות וממתין לצאת האורחים. הסביר בעל האכסניה, שהוא שמע כי כשמקבלים עצה מצדיק, יש לבצעה מיד. בעודם חוצים את הנהר הבריך ברק מסנוור וכל האכסניה הישנה עלתה בלהבות. זכות הצדיק רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא, זכות תורתו ומעשיו תהא למגן וצנינה עלינו ועל כל עמי"אמן!.

אתם ספר המידות!

מביא מין נשין

שְׁנָה שֵׁשׁ בְּהַ בְּרָכָה, סִימָן שְׁגָם יִשְׂרָאֵל יִפְרוּ וְיִרְבּוּ. [בנים פו']

סוכות בשנת תקנ"ט, ביקש הרבי להרהר בדבר ויצא מן הבית מבעד הדלת האחורית, כשהוא שוקל בדעתו מה לעשות

מפקד קבוצת החיילים שבאה לאסרו הבין את המצב העדין, והחליט להמתין עד אחרי החג. ואמנם, החיילים חזרו לבית הרבי באסר-הג, למחרת שמחת-תורה, ואז הסכים הרבי ללכת עמם.

מסופר שבטרם בוא השוטרים בפעם השנייה, התייעץ הרבי עם אחד מגדולי חסידיו, רבי שמואל מונק'ס אם להסכים להיאסר.

תשובת החסיד לרבי הייתה נועזת וחרפה מאוד: "ממה-נפשך – אם הנכס 'רבי', הרי לא יקרה לך מאומה; ואם אינכם 'רבי' – באיזו רשות נטלתם מעשרות אלפי יהודים את תענוגות העולם-הזה?"

התשובה הזאת היא שגרמה לרבי להסכים ללכת עם אנשי המשטרה כאשר נאסר אדמו"ר הזקן בעל התניא, ביקש לשלוח שליח לרבי לוי יצחק מברדיטשוב שיעתיר ויתפלל בעדו, אך השליח שכח את שם אימו של בעל התניא...

כאשר הגיע לברדיטשוב ורבי לוי יצחק שמע את הבשורה ואת בקשתו של אדמו"ר הזקן, פתח את החומש ונפתח בפסוק "וירא יעקב כי יש שבר במצרים" אמר רבי לוי יצחק: "שבר" ר"ת - שניאור בן רבקה, אסור ביד מצרים. בתחילת מאסרו ישב הרבי בתא

בחוץ-לארץ לרגל עסקיו, הביא לאימו בגד יקר ונכבד. כעבור זמן הבחינה אימו כי המלמד שלימד אותנו נראה מודאג, דבר שפגע בהתלהבות שבה נהג ללמדנו. שאלה אותו לפרש דאגתו, והוא סיפר כי אשתו מתקנאה בבגד היקר שיש לה, והיא מתאוננת עליו, שאינו מביא לה מתנות כאלה.

"מיד ניגשה אימו לארון, לקחה את הבגד היקר ומסרה אותו לידי המלמד. 'מסור אותו לאשתך, ובלבד שלא תהיה מודאג ותוכל ללמוד עם בני מתוך חיות ושמחה', אמרה."

חסיד נאמן

אל המגיד ממעזריטש התדפקו חסידים רבים, מאלה שהיו תלמידי הבעש"ט וחסידים חדשים שהתודעו לתורת החסידות. כאשר הגיע רבי שניאור זלמן מלאדי אל המגיד ממזריטש, לא מסר לו המגיד שום הוראה אישית, כפי שנהג עם שאר תלמידיו. כשעברו כך שנתיים, שאל רבי שניאור-זלמן את המגיד מה צריכה להיות עבודתו. אמר המגיד: "אתה סלול בעצמך דרך".

נסע רבי שניאור-זלמן, אסף אברכים והחל ללמד. לאחר זמן שב אל המגיד ואמר: "אבנים כבר יש לי. אני גם יודע

כיצד לסדרן. חסר לי רק הדבק שיחברן זו לזו". השיב המגיד: "כוח זה מקבלים מהרבי (בכוונת הרבי-הבעש"ט). אקח מהרבי ואתן לך".

למחרת אמר לו המגיד: "רואני כי הינך זקוק לברכה כפולה ירצו לשבור אותך. יהיו לך הרבה מנגדים". בירכו בברכת כוהנים, עם כל הכוונות, ואמר: "יש לך האזור של אליהו ומותניים חזקים כדי לעמוד בכל הדברים הקשים".

סוד החסידות

יהודי ת"ח אשר מלבד ידיעותיו הרבות בתורה התפרסם במיוחד בשל מידותיו הטובות; הוא היה טוב-לב בצורה נדירה. באחד הימים החליט להתעניין יותר על מהותה של החסידות ונסע אל רבי שניאור-זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד. כשנכנס אליו שאלו: איזה חידוש הביאה עמה החסידות?

השיב לו הרב מבח"ד: "ראה, מידות טובות קיימות לא רק אצל האדם. ישנם גם בעלי-חיים אשר אופיים הוא טוב מאוד; בעלי-חיים רחמיניים, צנועים וכיוצא-בזה. מהו, אם כן, ההבדל בין בעלי-החיים לבין האדם? – ההבדל הוא, שאופיים הטוב של בעלי-החיים הוא דבר טבעי המתחייב מעצם מהותם, ואילו אצל האדם צריכה כל תכונה להיות נשלטת על-ידי המוח ולפעול בהתאם להנחיות השכל. תכונות טובות הנובעות מטבע האדם ושאינן מכוונות על-ידי שכלו – אין הן חשובות יותר מהתכונות הטבעיות הטובות של בעלי-חיים מסוימים".

מכון חכמת השלום

השער שלך למקצועות התורה

לאחר ההצלחה האדירה בקורסים הקודמים!

אנו פותחים רישום נוסף לקורסים הבאים:

הדרכת תחנים, הדרכת כלות, משגיחי כשרות, כשרות הבית היהודי לנשים

<p>הדרכת תחנים</p> <p>ע"י שניאור זלמן 2000-2400</p>	<p>הקורס יכלול את לימוד הלכות טהרת המשפחה, סויער ע"י רבנים מוסמכים ובלויי ספנות יחודיות, בדגש מיוחד על הדרכות בשלום בית לפי הכוונת ובלויי מורי הרה"צ ר' שלום ארוש שליט"א.</p>
<p>הדרכת כלות</p> <p>ע"י שניאור זלמן 2000-2400</p>	<p>הקורס יכלול את לימוד הלכות טהרת המשפחה ופונה לנשים ששוקות בקירוב, בדגש מיוחד על הדרכות בשלום בית לפי הכוונת מורי הרה"צ ר' שלום ארוש שליט"א.</p>
<p>משגיחי כשרות</p> <p>ע"י שניאור זלמן 1650-1850</p>	<p>הקורס סכין את התלמידים לפסחיו הרבנות הראשית, וסויער ע"י רבנים מוסמכים בתחום הטעקים בפקוח כשרות הלכה למעשה, ובלויי ספנות יחודיות.</p>
<p>כשרות הבית היהודי לנשים</p> <p>ע"י שניאור זלמן 2000-2400</p>	<p>הקורס מועבר אחת לשבוע, הלימוד מסיף את הלכות כשרות המטבח הלכה למעשה, בלויי ספנות יחודיות, הנשים ינאו יעד רחב כשעות הכשרות המסיי.</p>

ההצלחה שלך היא ההצלחה שלנו

לרישום: 0583266553

בהכוננת גדולי ישראל

חינוך באהבה

לימודי הצלחה פרק א מאת הרב יצחק אבוחצירא. יועץ חינוכי, מאבחן ומטפל.

הורים יקרים, עלינו לדעת כי: בכדי להגיע להצלחה בחיים, הדבר האידיאלי ביותר הוא- להגיע ל"איוון הראוי" בין המצוי לרצוי. דהיינו, בין המצב שלי עכשיו לבין המצב שבו אני רוצה להיות. כאשר אני בודק את רמת הרצוי שלי, אני מוכרח להתחשב במכלול התכונות השונות שלי כאדם. גם הצלחה של תלמיד בלימודים, וגם הצלחה בחינוך הילדים, נובע מנקודת "איוון" בין המצוי לרצוי, כפי שיתבאר בע"ה בהמשך המאמרים בסדרה.

מתחילים בהדרגה

אז סיכמנו, שמתחילים בהדרגה עצמית. כל אחד, יבדוק את "רמת האמונה" שלו בעצמו, בכל התחומים שבהם הוא רוצה לראות את הצלחתו. אח"כ נבדוק עד כמה הוא מאמין בהצלחה שלו ושל ילדיו בתחום הלימודי.

הורים יקרים, בדיוק כפי שאנו משרישים דפוסי ההתנהגות נכונים ע"י דוגמא אישית והדרכה חינוכית, כך בדיוק עלינו להשריש "חינוך לאמונה בהצלחה".

"אימון חינוכי" זה, נועד לא רק למבוגרים, אימון זה נועד גם לצעירים, ואפילו לילדים שרק מתחילים את החיים.

אימון זה, הוא העיקרי ב"חינוך הביתי לדפוסי התנהגות" ולכן, כפי שדפוסית התנהגות נכונים אמורים להיות מושרשים אצל הילד כמה שיותר מוקדם, כך גם "אמונה בהצלחה" צריכה להיות מושרשת בילד מקטנותו, וכמה שהוא צעיר יותר, טוב יותר.

ובכן בואו בע"ה נצא לדרך, להאמין בעצמנו ולהשריש את האיוון ואת דפוסי החשיבה הנכונים לילדים שלנו כבר בגיל צעיר, כך החיים שלנו ושלם יהיו בע"ה טובים יותר גם בהמשך חיינו. בהצלחה!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' משעה 10-8 בערב 0548-434-435 נייד: 0548-434-435 מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

רב מספר לחברו: "אתמול חיתנתי שלושה זוגות וזה עשה לי הרגשה טובה לשמוח שבעה לבבות". מתקן אותו החבר: "אתה מתכוון לשישה לבבות!" עונה לו הרב: "לא, התכוונתי לשבעה, מה אתה חושב, שאני עונד בהתנדבות?"

זמנים וארא תשע"ח

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
16:29	16:35	16:26	16:38
17:34	17:36	17:34	17:37
18:12	18:09	18:09	18:13

הפטרות השבת יחזקאל פרק כח' פסוק כה' עד פרק כט' פסוק כא' - "כה אמר ה'"

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13 ת.ד. 57669 - 02 טל' 5812210-02 פקס 5812252-02 לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו: 5812210@gmail.com

להשקיע, לפייס, לקנות מתנות ופרחים וכו' בכדי להגיע להצלחה בזוגיות. אך על מנת להבין מה זו הצלחה, עלינו להגדיר את המושג "הצלחה".

הגדרת הצלחה היא: הגשמת שאיפות ומטרות או השגת תוצאה טובה יותר, מתוך מאמץ והשקעה.

כל אחד מאיתנו רוצה הצלחה, במה? בכל מיני תחומים: הצלחה ברוחניות, בקדושה והתקרבות לה', הצלחה בפרנסה, במכירות ובעסקים, הצלחה בשלום בית, הצלחה בחינוך הילדים ואפילו הצלחה בהרזיה ...

איך עושים את זה? איך יודעים שאנו בדרך להצלחה? תמשיכו לקרא, על זה בדיוק אנו מדברים.

תמשיך לפדל

אומרים, שהדרך להצלחה דומה ל"רכיבה על אופניים" אם אתה לא מפדל, לא מתאמץ - כנראה שאתה בירידה.

אך אם אתה מפדל ומתאמץ - תהיה בטוח שאתה בעליה.

אדם יכול להרגיש שהוא בדרך להצלחה - כי הוא מתאמץ, מגיע להישגים, שואף לעוד, מתאמץ שוב ומתקדם ועולה כל הזמן.

בעולם הקאפיטליזם-אימון אישי לעסקים, טוענים: שגישה מנצחת להצלחה, מורכבת מ: "האני, השיטה והמוצר" שלושתם ביחד, הם "גורמים חשובים להצלחה".

אך מתוכם החשוב ביותר הוא ה"אני". חשוב שיהיה לך מוצר טוב, שמביא תועלת רבה. חשובה השיטה שאתה משווק אותה ומבצע אותה, אך החשוב ביותר הוא אתה, האדם עם ערכים מוצקים, הערכה אישית שאתה חשוב ונצרך, הערכה עצמית גבוהה, אמונה בעצמך, ביכולת שלך, במטרה שלך ובמוצר שאתה רוצה למכור.

ככל שהרגשות שלנו עזים יותר ביחס לרעיון או מטרה, ככל שאנו משוכנעים יותר במטרה שנטועה עמוק בתת ההכרה שלנו, כך אנו בכיוון הנכון בדרך להגשמה של המטרה. במילים אחרות: "היחס שלך לעצמך, קובע את רמת הצלחה שלך, יותר מהמיומנויות והאימון שאי פעם קבלת".

רצון, עבודה והתקדמות

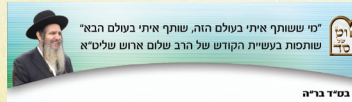
אותו הדבר בדיוק בנושא שלנו "הצלחת הילד בלימודים".

רק לפני שבע"ה נתחיל בעבודה, חשוב לי להבהיר "נקודה אחרונה וחשובה" בנוגע להצלחת הילד שלנו בלימודים ובחיים.

מבחינתי כשאני מדבר על "הצלחה", אני לא מתכוון לצינוני ה-100% במבחנים, או לילד רגוע, שקט ו"נטול בעיות".

מבחינתי הצלחה היא: "רצון, עבודה והתקדמות".

מילים יפות, נכון?! ברצוני לספר לכם "סוד" - שמילים אלו יהיו בע"ה מילות הקסם של המאמרים הבאים בסדרה.

משרה עם ברכה

למוסדות "חוט של חסד" דרושות טלפניות למשמרת צהר-ערב (עד השעה 19:00) • בונוסים ותמריצים • סביבת עבודה צנועה • צוות חם ומגובש

לפרטים נוספים חייגי: 02-5812210

ובחזון. כמו שמסבירים חז"ל על הפסוק "מי בז ליום קטנות" מי בזבז שולחנם של צדיקים? קטנות אמונה שהייתה בהם. עלינו להחזיר לעצמנו היטב, שכל אחד מאיתנו, הורה כילד - ראוי להצלחה, רוצה ויכול להצליח בחיים.

וכדי להתחיל להצליח ולהתקדם בהצלחה, עלינו לדעת מהי הדרך שתוביל אותנו להצלחה, או באילו צעדים עלינו לנקוט בכדי להצליח.

הדרך להצלחה מתחילה בנו

הדרך להצלחה מתחילה בנו ההורים, שהרי אם אנו לא מאמינים שאנו "מצליחים" או "יכולים להצליח", כיצד נוכל להעביר את ה"אמונה" הזו לילדינו?!

בואו נחשוב על סיטואציה שכולה להיות: דוד, הוא ילד שנכשל מאוד בכיתה. המורה שלו מחליט לבצע עבודה אישית עם הילד, וחושב לשתף גם את האבא ולבקש ממנו שיצא עם דוד יומיים בשבוע ל"טיול אישי" וישוחח איתו "שיחת מוטיבציה" בשיחה, האב יצטרך להעביר לבנו מסרים: "עד כמה הוא טוב והכח ויש לו סיבות רבות להצליח וכו'".

המורה הגיע לבית הילד, להציע לאב שיצא עם בנו ל"טיול אישי", לערוך, התברר לו שהאב מפוטר מעבודתו כבר חצי שנה עקב מחלה קשה של אשתו, המצב הכלכלי והרגשי של ההורים קשה מאוד, והמשפחה כולה עסוקה בדאגה ועזרה בבית.

בואו נחשוב ביחד: האב במצבו, מתאים להעביר שיחת מוטיבציה לילדו? הרי בוודאי שלא! בסיפור עצוב זה גם האב בעצמו זקוק "לחונך" שיכול לעבד איתו את הבעיה המשפחתית וייתן לו כלים והסתכלות נכונה להצלחתו הוא.

ולכן המסקנה היא, עלינו לעבוד עם עצמנו ולבדוק את רמת האמונה שלנו בעצמנו ותוך כדי לעבוד עם ילדינו. (למעוניינים לבצע עבודה אישית/זוגית - למר"ר הרב שלום ארוש שליט"א יש על כך דיסקים נפלאים).

מהם המפתחות להצלחה?

"הדרך להצלחה" יכולה להיות קלה או קשה, הכל לפי המצב שבו אנו נמצאים ולפי ה"גישה" שבה אנו נוקטים.

נפתח בע"ה בדוגמא מהעולם העיסוקי: נניח בתקופת שפע כלכלי ולפני חגים, לא נדרש מבעל עסק להשקיע הרבה בפרסום או בהזולת מחירים - כי לאנשים יש כסף זמין לקניות והם בלאו הכי קונים.

לעומת זאת, בתקופת מיתון והאטה כלכלית, נדרש מבעל עסק מאמצים רבים ופרסום מסיבי כדי להגיע להצלחה עסקית.

דוגמא נוספת מהזוגיות: בתקופת פריחה ביחסי הזוג - גם מחוזה קטנה, יכולה להתפרש כהצלחה נוספת בזוגיות. אך בשנות משבר. נדרש מנו הזוג להתאמץ.

אף אחד מאיתנו, בוודאי לא היה מסרב שהילד שלו יהיה הטוב ביותר והמוצלח מוצלח בלימודים או רצוי שיהיה מוצלח גם בהליכותיו, בהתנהגותו ובחיים בכלל. הצלחה בכל תחום שהוא ובמיוחד הצלחת הילד בתחום הלימודי, הוא ממש חלום של כל הורה.

ולנו באמת רוצים לראות בהצלחת ילדינו, ואלו אפילו מוכנים להתאמץ בשביל להשיג את זה, רק הבעיה היא שלא תמיד זה קורה. לא תמיד ההצלחה-מצליחה.

נוסחת הקסם

בואו נחשוב ביחד מה הסיבה. מה הסיבה לכך, שהילד שלנו "לא הכי מוצלח" או אפילו "לא בכלל"?!

יכולת להיות לכך סיבות רבות:

1. מנת משכל (IQ) נמוכה.
2. בעיות גופניות, כמו שמיעה או ראייה.
3. קשיי למידה שונים.
4. בעיות קשב וריכוז.
5. בעיות רגשיות שבגללם אין לילד פנאי ללמוד.
6. בעיות חברתיות, שגורמות לילד להיות מוסח מהלימודים.
7. הילד לומד במקום שהוא "גדול עליו" כמורה רמות והוא לא יכול לעמוד בתחרות שווה מבחינת יכולותיו.
8. חוסר מוטיבציה, ועוד כהנה וכהנה סיבות מסיבות שונות.

בואו ננסה לרגע, לצאת "מהקופסא המרובעת" שלנו, מתפיסת העולם השגויה שאנו לפעמים מאמינים בה: "שאינו כבר מה לעשות" או "שלא כולם חייבים להצליח", נניח לרגע את כל מה שמונח לנו בראש בכל הנוגע לצמד המילים "הילד שלנו והצלחה בלימודים" ונסה "להסתכל מלמעלה" להתבונן ולמצוא את המניע המשותף שבין כל הילדים שמצליחים בלימודים.

לאחר שנמצא את "נוסחת הקסם של הצלחה" ננסה לראות כיצד ניתן להעביר את הנוסחה לילד ולהעלות אותו על אותו גל הצלחה.

אי ש רצון או יש הצלחה

אך לפני שנתחיל לעבוד עם הצלחת הילד, נחשוב היכן אנו חנוה ההורים, נמצאים על מפת הצלחה.

נחפור קצת בתוכנו ונתבונן ב"אמונות" הפנימיות שלנו ונחשוב: האם אנו חנוה הרבים מצליחים? האם כל אחד מאיתנו יכול להיות מצליח?

התשובה היא: בפירוש כן. כל אחד מאיתנו מצליח, ויכול להמשיך ולהצליח יותר. כי בכל מה שקשור להצלחה - כל אחד רוצה! וכמידת הרצון כך מידת הצלחה.

נחשוב דבר נוסף: האם יש משהו שמגביל אותנו או את ילדינו מלהיות מצליחים?!

התשובה היא: ההגבלות היחידות שיכולות להיות הן "אנחנו בעצמנו", שהרי למעשה איננו מוגבלים ביכולות או בכישורים שלנו, כמו שאנו מוגבלים באמונה שלנו, בשאיפה

מוסדות "חוט של חסד"

בנשיאות מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א

מזומינים אתכם להשתתף בפעילות במתחם

"בית רבינו"

המקום פתוח כל יום משעה 14:00 ומתקיים בו שיעור תורה בכל יום

תפילת מנחה בשעה 16:00, לאחר מכן שיעור קצר תפילת ערבית בשעה 17:00

כתובת: בית הכנסת "נחל נובע מקור חכמה" רח' חיל השריון 4 שכונת נווה נר ראשון לציון